

agrupació excursionista talaia

FEDERATS A:

federación catalana de montaña
federación catalana de esquí
comité de exploraciones subterráneas de cataluña
asociación española de camping y caravana

CARRER ANSELM CLAVE, 3 - TELEFON 893 12 57 - VILANOVA I LA GELTRU

CIRCULAR PER ALS SOCIS **Octubre del 1973**

Impresions d'un participant al Rally d'Alta Muntanya

que es va efectuar el 29 i 30 de Juny i el 1 de Juliol

Després de no dormir gaire, per no dir gens, donen la sortida amb bastant de retard, del final de la pista, que va de la carretera de Pont de Suert-Vilella fins al començament del caminet que va cap al llac de Besiberri (cota 1.675., bona pujada fins al llac (50 minuts aproximadament). En el llac muntem el campament, esperant a veure si arriben els autocars de Barcelona que s'han retardat bastant de temps a causa de l'intens trànsit que hi ha per les carreteres. En veure que es retarden tant es va començar a donar la sortida als equips que hi havia. El primer dia hi havia com a cims puntuables: Besiberri Nord, Besiberri Sud i Pic D'Avellaners, dels quals es podia fer un com a mínim o dos com a màxim. Els equips havien de pujar aquells que havien triat i apuntat el dia abans en la fulla de ruta.

El nostre equip va escollir els del Besiberri Sud i Pic d'Avellaners. Sortim del campament emplaçat una mica

més amunt del llac Besiberri, aigües amunt per la vessant dreta de la vall fins arribar al pla de l'Estanyet, vorejant-lo per la seva part esquerra, i enfilant-nos amunt per unes parets que hi ha a l'esquerra de la Canal de l'Estanyet, perquè teníem referències que per la dreta era bastant dolent de pujar. Arribem al començament de la gelera que ens havia de portar fins al coll d'Estanys Gelats. Fins aquí només haviem fet breus parades per reposar, mes aquí fem un descans per menjar i recobrar forces. Després d'un petit refrigeri comencem a pujar per la gelera molt plena de neu, i que cap al final era molt dreta.

Arribem al coll d'Estanys Gelats, magnífica vista del Comoloforno, i fem un altre descans, menjant altra volta. Per una tartera que va per sobre la carena anem pujant cap al cim del Besiberri Sud (3.030) on arribem al cap de poca estona.

En el cim, signem en el llibre de

control i felicitem un membre de l'equip, ja que eren els seus primers 3.000 que pujava, ens hi estem una bona estona, delectant-nos amb la gran panoràmica que es contempla, Mulleres, Besiberri Sud, Comoloforno, Aneto i d'altres.

Ràpidament baixem fins al collet i ens enfilem cap al cim del Pic d'Avel·laners, que era molt fàcil de pujar per una tartera poc descomposta. Baixem per la gelera amb molta precaució perquè és molt dreta. Hi tenim, no obstant, alguna relliscada, sense conseqüències.

Tota la baixada la vam fer amb tranquil·litat a que l'horari no ens apretava, i això va permetre efectuar unes parades per descansar les cames i els genolls, sobretot. En arribar al campament teníem intenció de banyar-nos; però com que el temps era bastant fred vam fer només una rentada general, i a dinar. Mentrestant arriben els altres dos equips de l'Entitat, els quals van pujar el Besiberre Nord i el Besiberri Sud. Tots venien contents perquè ningú no havia defallit. En el nostre argot, ningú no havia agafat "pàjara".

Després de preparar les ascensions de l'endemà i anar a reunió de delegats, agafem el sac de dormir i a "clapar" s'ha dit, car la jornada propera és molt forta i llarga, havent-hi uns bons "sifonassos".

A dos quarts de cinc del matí ens criden per desmuntar la tenda, ja que ens l'hem d'emportar al Campament d'Estany de Monges. Sortim i ens enfilem cap a la baixada d'aigües del Canal de Rius. Aviat prenem contacte amb la neu, gelada a aquesta hora del matí.

Uns equips comencen a decantar-se cap a l'esquerra per pujar directes al Tossal de la Mola Gran (2.885). Nosaltres anem pujant fins al coll de Canals de Rius. Allà pensem deixar tot el pes mort i agafar l'imprescindible per pujar els dos cims: Canal de Rius i Tossal de la Mola Gran.

Després de pujar una cresta curta però amb dificultat, degut a la descom-

posició de la pedra, arribem dalt del cim de Canal de Rius (2.745), signem i anem de seguida cap al coll, per pujar l'altre cim, que fem sense gaire dificultat per una "tartera".

Recollim, de nou en el coll, totes les nostres coses, baixem per la Gele-
ra fins la Collada de l'Estany de Mar, bona panoràmica de l'Estany Tort de Rius, bastant buit.

Arribant al Coll trobem el control de material i també un equip de companys que anaven cap al Montarto (2.830) que també ens donen notícies de l'altre equip. Tirem avall cap a l'Estany del Mar, també bastant buit, doncs durant un tros vàrem passar pel seu llit sec. Aquí trobem els companys A. Llurba i M. Barti que estaven recobrant forces.

Sense perdre alçada voregem l'esmentat llac fins al baixant d'aigües de l'Estanyet, i, sense baixar a la Restanca, pugem a l'Estany de Cap de Port que, per cert, hi havia molta gent prenent el sol. Nosaltres ens pensem que allà ja era el Campament i ens desimflem quan ens adonem de la "butifarra" que ens queda fins al Port de Güell i creuada i baixar a l'Estany de Monges. Fer tot això a les tres de la tarda, és una mica penós per la calor que feia i per allò que portàvem caminant.

A les 4 menys 5 minuts fem l'entrada al Campament, després de caminar 11 hores. Al cap de poc arriben els altres dos equips i finalment els dos acompanyants. Després de parar les tendes, fem l'àpat fort del dia "esmorzar-sopar-berenar-sopar" i quan acabem, a dormir, que l'endemà hi havia matines altra vegada.

A dos quarts de cinc, diana, molta son, però ràpid a llevar-se i desparar la tenda, que a les 5 marxem cap a Arties. Uns equips marxen cap al Tuc de la Ribereta, el nostre equip obta per baixar cap a Arties pel recorregut bàsic, o sigui Estany de Monjes, Estany de Moncahaus, Pont de Resec, Arties. Pugem fins dos rotllets que hi ha entre el Montarto i el Tuc de la Ri-

bereta i després baixar per la vessant dreta de la Serra de Soubadies fins al Pont de Resec. Aquí ens trobem amb un tallat que no podem baixar, tirem amunt fins a trobar una canal, que encara que molt difícil i dreta ens sembla que podrem baixar. Aquí tenim un accident. Un membre de l'equip es treu la motxilla per poder passar millor i cau rodolant muntanya avall fins a perdre-la de vista. Nosaltres anem baixant per la canal mirant i intentant de trobar-la. Perdem bastant d'estona buscant, però tots els esforços són en và. La motxilla no apareix. Finalment, decidim tirar avall, per no arribar tard al control i perdre-ho tot.

Un cop al Pont de Resec agafem la pista. El tros més llarg i pesat de tot el Rally, ja que la monotonia de la pista,

la calor i el cansament fan que el recorregut mai no s'acabi.

En un pont que hi ha abans d'entrar a Arties hi havia el control d'arribada, els exposem el cas de la motxilla i ens diuen que com que hi ha hagut pèrdua de material estem desqualificats. Nosaltres no hi estem d'acord i ho fem constar en el llibre de reclamacions.

Al cap de poc van arribant els equips i un cop tots junts montem una expedició a la recerca de la motxilla, la qual, per sort, després de molts passos, trobem.

De nou a baix, marxem cap a Vilanova però baixant ens banyem al pantà de Pont de Suert i dinem a la Pobla de Segur.

RAMON MARTI

NOTICIARI

CICLE D'EXCURSIONS PER A INFANTS

Contràriament als que ens havíem proposat, el Cicle començarà a mig Octubre, en lloc del mes de Setembre. Les dates són, al menys per nosaltres, quasi totes plenes, car el dia 30 hi ha la marxa d'Azimuts, el dia 6 i 7 tenim el Campament-Aplec a Lurdes, i els dies 12, 13, 14 els considerem poc adequats puix bona part dels nostres associats i amics aprofiten les dates per fer "pont". Tanmateix podem dir-vos que enguany tenim projectat fer dos grups, un de petits i un altre de grans, procurant que aquests últims facin excursions de més importància, de cara a la seva formació pedagògica i muntanyenca.

NOU LOCAL SOCIAL

Quan surti a la llum aquest Butlletí, segurament ja estarà traslladada la botiga que actualment ocupa totalment l'entrada del nostre futur local. Les obres de consolidació de l'embigat i les millores i transformació total dels establiments dels baixos, fa que s'hagi allargat tant aquest període. Oportunament es tornarà a convocar la Comissió d'Obres del Local.

DONATIU

Havem rebut de la nostra associada Srta. Laurentina Escofet un donatiu en metàl·lic, consistent en la quantitat de 1.000 ptes., per destinar-les al fi més convenient per a la nostra Agrupació. Donem, des d'aquestes pàgines, les més expressives gràcies a l'esmentada associada, tot desitjant que l'exemple sigui recollit per altres socis.

REFUGI BALDRIC

El Delegat del nostre Refugi, Sr. Ramon Lozada, recorda al qui vulgui utilitzar el refugi que pot recollir les claus bé al seu domicili (Rambla Calvo Sotelo, 30, 3er., Tel. 8931725) o bé els dimarts, a la reunió de la Junta Directiva. Les liquidacions de les quotes d'estatge han d'ésser entregades a ell mateix, així com la tornada de les claus.

CATALEG ESPELEOLOGIC

Aquells socis interessats en posseir el I Volum del "Catálogo espeleológico del Macizo de Garraf" poden sol·licitar-lo en el nostre local social, adreçant-se a en Joan Ferrer i Garriga, el qual facilitarà exemplars de l'obra, al preu de 150 Ptes.

LA RIBA (Tarragona)

LA RIBA (Tarragona)
PRIMERA ASCENSION
"EN SOLITARIO" A LAS PEÑAS
ROGES, POR LA VIA
DIIRECTISIMA.

Escalada efectuada el 2 de Septiembre de 1973.

Aun recuerdo la primera vez que estuve en la Riba, frente a las Peñas Roges.

Llegué, con un grupo de chicos y chicas de Villanueva, a pasar el día y me impresionó la verticalidad de las paredes.

Aquel día no escaló nadie; nuestra actividad se limitó a pasar las horas descansando.

Al cabo de algún tiempo, me hice de la "Atalaya" y volví.

Frente a las Peñas busqué en la pared: Había cuatro escaladores que iban superando, lentamente, las placas verticales y los extraplomos. ¿Cómo lo harán? Muchos interrogantes se abrieron.

Al bajar reconocí a varios; Eran Pau y Chapi.

A partir de aquí empecé a salir a la montaña más en serio. Aprendí a escalar y, después de un año, vine de nuevo.

Esta vez las "altísimas peñas" no me lo parecieron tanto, y con José María Franco, pasé un día estupendo practicando nuestra afición, en unas paredes bonitas y compactas. En tres horas llegamos arriba, venciendo a la roca por su "vía directísima".

Unos meses más tarde, junto a Pamplona y Castelló, repetí la vía.

Hoy, con más experiencia, he vuelto. Quiero intentar hacerla en solitario.

Durante varios días he pensado, detenidamente, el modo de hacerlo de la forma menos arriesgada. Debo de

tener en cuenta de que, solo, habré de realizar el doble de trabajo que con un compañero, y si pasa algo, tendré que arreglármelas sin ayuda de nadie.

Teniéndolo en cuenta, el material de Seguridad lo transformé de acuerdo con las necesidades. Además del cinturón "frendo" llevo una cadireta a fin de que, si caigo, no pueda quedar aprisionado entre las cuerdas.

Como no quiero repetir la vía, a fin de recuperar el material, en los extraplomos de la primera y tercera tirada, que se debe clavar, y en los otros dos largos, (mitad libre, mitad doble cuerda), siempre que ponga algún pitón deberé recuperarlo en el siguiente paso y así sucesivamente.

Aparte de diez mosquetones, tres estribos y varios trozos de cuerda de cuatro metros, llevo, para abandonar en la pared, veinticinco metros de cuerda de 5 mm. cortada a trozos, y que utilizaré como mosquetones, pasando la "cuerda de seguridad" por ellos.

El sistema de seguro lo haré con un circuito de cuerda. Una punta irá atada al "frendo", y del mismo, con un nudo "prusink" sujetaré el resto, que llevaré enrollado en el pecho y por debajo del hombro. De este modo, al avanzar, con la cuerda pasada a alguna vaga de seguro, desplegaré del cuerpo varios metros que aflojaré por medio del "prusink" a fin de obtener unos pasos de movilidad. Al acabarse la cuerda que anteriormente había aflojado, desplegaré más y así sucesivamente hasta llegar al final de la misma, al cabo de unos veinte metros. Una vez aquí, deberé montar reunión, asegurarme a un pitón y recuperar la cuerda. Una vez en mi poder, continuaré del mismo modo.

Con el material preparado recorro, tranquilamente, el terreno que hay entre la carretera y las Peñas.

Al llegar al río, lleno la cantimplora y continúo. En unos minutos el pie de de la vía. Empiezo la escalada.

En los primeros diez metros, va por un suave extraplano en el que debo clavar; recuperados los pitones, continúo a buril hasta la reunión, asegurándome del modo expuesto antes. Recupero la cuerda y me dispongo a continuar.

Aquí se hace un flanqueo a libre de unos diez metros en IVº superior (difíciles). Sin asegurarme hago los pasos y alcanzo el primer pitón de la fisura por la que continuaré.

Delante de mí tengo un extraplomo, clavado por completo, de unos quince metros, hasta una repisa.

Con calma y tranquilidad voy subiendo y, paso a paso, voy tomando altura. Al acabarse la fisura, ya de pie en la repisa, desilusión: la vía, que continúa por un diedro extraplomado, siempre estaba clavada, en este tramo, y hoy, no hay ni un solo pitón. Clavo seis, mientras lucho con las tentaciones de abandonar, y llego al "arbolito" donde monto mi tercera reunión.

Con todo el material, recuperado a medida que subía, me encuentro ahora a mitad de pared y con el trozo más difícil superado.

Paso la cuerda tras el árbol y continúo. Unos seis metros a libre en IVº y me sitúo bajo un techo pequeño, que se flanquea hacia la derecha a buril. A mitad del flanqueo la cuerda apenas corre y monto mi cuarta reunión, asegurado a dos burilazos de la vía.

Con la cuerda, de nuevo en mi poder, continúo.

Unos metros más a estribos, y un

trozo de quince metros en IVº superior a libre, y llego a un rellano en donde monto la quinta reunión.

Tan sólo me quedan treinta metros para alcanzar el objetivo.

Voy a recuperar la cuerda, y ésta no viene. Se ha quedado enganchada en un saliente. En vista de que por más que tiro no se desenreda, despliego otra que llevaba de repuesto, y ato al extremo, el martillo y varios mosquetones. Después de varios intentos, consigo enredar la punta de la cuerda enganchada con el material, y con mucho cuidado, la subo. Ya conmigo, la muevo con fuerza, y por fin cae.

Superado el problema, empiezo el último largo.

Con las cuerdas plegadas a la espalda, voy, poco a poco, superando los metros que me separan del final de la vía. Al poco, la pared ha sido vencida por primera vez en solitario.

Me ha costado cuatro horas de tiempo, veinte metros de cuerda abandonada, perder algún kilo de peso y pasar algún apro. A cambio tengo la satisfacción de haber conseguido, sin problemas, la meta propuesta.

Tranquilamente recojo el material. En la parte más alta de las Peñas, asomado al vacío, mientras una agradable brisa corre, paseo la mirada por el Valle.

Cansado y satisfecho empiezo a descender. Al poco llego al río, y corriendo, dejo caer el material y bebo agua.

Ya desde la carretera, admiro la roca. ¡Cuánto me gusta! VOLVERE.

RAFAEL JARIOD FRANCO
Miembro del Grupo de
Escalada y Alta Montaña

ASSEMBLEA FEDERATIVA

El proper dia 7 d'Octubre hi haurà a la ciutat de Vic l'Assemblea General Ordinària de la Federació Catalana de Muntanyisme, que aplega totes les

Entitats Excursionistes de la nostra terra. L'assistència d'una representació de la Talaià no hi faltarà i al proper Butlletí us informarem de tan interessant reunió.

SECCIO DE CULTURA

(Grup d'Investigacions Arqueològiques)

LA COVA DEL BOSC NEGRE (LA LLACUNA)

El passat mes d'Agost vam tenir notícia, per part dels actius membres del G.R.E.V., de la descoberta d'una cova (diem "descoberta" per ser ignorada per espeleòlegs i arqueòlegs) en terme de la Llacuna. Tenim notícia que s'havia utilitzat com a refugi d'emboscats durant la guerra civil.

Si bé, en principi, ens havíem proposat no estendre el nostre camp d'acció a terres tan allunyades, vam decidir fer-hi uns breus treballs de prospecció ja que la cova presenta unes condicions magnífiques per trobar-hi restes arqueològiques. Està situada al S. del caseriu de Rofes, a uns 800 m. i a la part oposada de la Riera, a 650 m.s.n.m.

El primer diumenge de setembre, un grup integrat per membres del G. R.E.V. i de la nostra entitat va iniciar l'exploració, efectuant-se l'aixecament del pla topogràfic, la recol·lecció d'espècies animals i una cata arqueològica. Els resultats obtinguts en la referida cata no són del tot encoratjadors. Les troballes es redueixen a ossos humans i de fauna trobats en complet desordre. No obstant, creiem necessari continuar treballant en aquesta cavitat, per la qual cosa demanem la col·

laboració de tots els aficionats, en pròximes sortides.

COVES DEL FRARE (Clariana)

Revisant els treballs publicats en "Soterrània" n.º 2 vam llegir que en aquestes coves s'hi havien fet troballes arqueològiques. Com no ens van donar dades concretes sobre aquestes troballes (solament diu "restes de ceràmica") creguèrem interessant fer un estudi arqueològic més acurat de la cavitat.

Aquest conjunt de cavitats es troben al NW. de Can Perotet, a la riba esquerra del fondal al qual donen nom. Coordenades: 41º 14' 5" latitud Nord i 5º 17' 30" longitud Est. Fulla n.º 447 de l'Institut Geogràfic i Cadastre.

Els materials recobrats són molt pobres. Es redueixen a dues lasques de sílex, una retocada i l'altra amorfa i cinc fragments de ceràmica, que creiem halstàtica, si bé degut a les seves reduïdes dimensions, no podem fer un judici definitiu (si alguns dels materials recobrats en la primera exploració estan en poder d'algun lector d'aquestes línies, li preguem que ens deixi fer el seu estudi).

Han col·laborat en els treballs de prospecció els de sempre i alguns més.

X. VIRELLA

DIES 6 I 7 D'OCTUBRE

"Campament-Aplec de Tardor"

Ermita de Nostra Senyora de Lurdes

Foc de Camp - Cursa de Cross Country
Ginkama - Jocs Infantils - Sardanes - Castellers

(Els articles només reflexen les opinions de llurs autors)

President: Josep Blanes - Circular: V. Carbonell - Secretària: Montserrat Bartí

AUTO-VENTA VILLANUEVA

**COMPRA
VENTA
CAMBIO**

FINANCIAMOS TODA CLASE DE VEHICULOS

No solamente comprando obtiene beneficio
sino que después no le dejamos desamparado.

Nuestros servicios garantizan su tranquilidad

- Asesoría Jurídica
- Organización de Empresas
- Departamento Gestoría
- Seguros

Oficina Colaboradora: Asesoría Jurídica y Contable
Jardin, 11 - Tel. 893 26 74

Secció Nàutica TIPLAY

Creuer Canaries, 34 - Tel. 893 29 98 - Vilanova i la Geltrú

ESCOLA SKI

COMPRA VENDA D'EMBARCACIONS

DISTRIBUIDOR DUCATI

Secció Agrícola TIPLAY

Sant Josep, 10 - Tel. 893 30 89 - Vilanova i la Geltrú

Taller de reparació de motos,
venda de maquinària agrícola,
reparació de maquinària agrícola

Esports TIPLAY

Material esportiu per:

Tenis - Fútbol - Hockey - Basquetbol - Atletisme

Alpinisme - Esquí - Gimnasia

Tenim tot el que necessiteu

VISITEU-NOS A: Rbla. Vidal, 17 - Vilanova i la Geltrú